

Vzpomínání**Ohlédnutí první**

John Popplewell: Paní Pipperová zasahuje, 1976 (režie: Bohuslav Funk) Naše první účast na vyšší přehlídce vůbec. Rok 1975 – premiéra v říjnu – pak postup z okresní na krajskou přehlídku do Frýdlantu v Č. – tam dost překvapení mezi porotci (v porotě i Rudolf Felzmann), dostali jsme nominaci na VII. ročník NP v roce 1976. Byl to docela úspěch – nováček, cena za režii Bohuslavu Funkovi a za herecký výkon v hlavní roli Pavle Čermákové. V ten moment jsme byli ostře sledovaný krajský soubor. Ceny udílel osobně ministr kultury Jan Klusák.

Ohlédnutí druhé

Jan Očenášek – Víkend uprostřed týdne – 1977 (režie: Pavla Čermáková – Bohuslav Funk)

Cena za herecký výkon: Markéta Fejfarová. A při dvou představeních hned dva maléry. Na jevišti hrálo smetiště – byla v něm také žárovka – ta během herecké akce praskla – to bylo odpoledne. Večer byla na smetáku obruč z kola – při akci poskočila – kutálela se (spíš jela) po forbině tam a zpět a pak si poskočila mezi diváky.

Ohlédnutí třetí

Vlastimil Venclík: Šťastná rodina – 1979 (režie: Jiří Řeřicha)

Velmi úspěšná hra – cena za režii, cena za inscenaci a za mladý herecký výkon Josefu Zuzánkovi. Tou cenou za inscenaci jsme prakticky přehlídku vyhráli. A zajímavost? Jevištní matka (Markéta Fejfarová) dala své jevištní dceři (Eva Bulavčáková) takovou facku, že to v sále jen zasyčelo.

Ohlédnutí čtvrté

Jiří Hubač: Dům na nebesích – 1982 (režie: Bohuslav Funk)

Cena za herecký výkon Josefu Beranovi za roli Karla. A opět nezaviněné maléry: při odpoledním představení kdosi dostal epileptický záchvat, večer pak vypadl na půl hodiny proud a někdo jiný dostal infarkt. To jsou pane věci!

Na desetinásobnou účast DS J.K.Tyl Josefův Důl na Národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou vzpomínala Hanička Dohnalová.

Pokračování v dalším čísle.

Vítejte, lide ochotnický!

Počátek května – to je i u nás na horách už skoro jaro. S ním se blíží i setkání ochotníků z široka i daleka. Je to moc pěkný pocit uvítat se s přáteli, kteří vyznávají stejnou lásku jako já – zaprodali se úplně celé ochotnickému divadlu.

A tak vítejte milí ochotníci u nás v údolí Kamenice, vítejte na 19.ročníku Josefodolského divadelního jara, krajské přehlídce venkovských ochotnických souborů.

Přeji Vám všem – divákům, ochotníkům i porotě, abyste strávili ty čtyři dny v radosti z vynaloženého úsilí. Potěšte se s přáteli, podiskutujte o inscenacích, zazpívejte po večerech – užijte si to. A já si šeptám – kultuře zdar. A nahlas volám

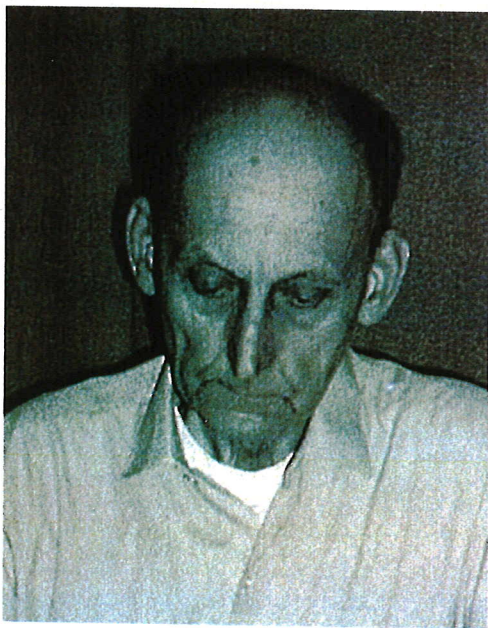
OCHOTNÍCI ZLOMTE VAZ!

Hanička D.

O Vratislavu Ouhrabkovi

Narodil se 22.ledna 1931 v Bozkově. Otec byl truhlář a matka v domácnosti. Otec byl vzdělavatelem místní TJ Sokol a též velice činným ochotníkem (stejně jako jeho otec – děda pana Vratislava Ouhrabky) v dramatickém odboru Sokola do konce svého života.

Již v dětství chodil s otcem do sokolovny, sledoval přípravy na divadlo a pravidelně navštěvoval představení. Otec mu pořídil loutkové divadlo a tak to začalo. Nehrál si jen tak pro sebe, ale s několika kamarády hrál pro širší okruh dětí. Během té doby i několikrát vystoupil na jevišti. V průběhu války byl Sokol zakázán a tak byla omezena i činnost divadelních spolků. Po válce dokončil školu a nastoupil do učení na cukráře. Tomuto oboru zůstal věrný až do důchodu. V roce 1961 se oženil s ženou Olgou a spolu měli dva syny. Oba dva jsou také zapojeni do divadelní činnosti. Mladší syn zajišťuje osvětlování scény nejenom v Bozkově, ale i pro semilské ochotníky.

Od roku 1945 začal vystupovat v komparsu či menších rolích. V roce 1950 prvně režíroval hru „Noc v Hlubokém“ a zároveň hrál postavu Ferléže. Do nástupu na vojnu vytvořil několik postav z nichž si nejvíce cenil Víta z Kutnohorských havířů. Už v této době se věnoval scénování, které dělal celý život. V letech 1952-1955 sloužil u Pohraniční stráže. Zde se mu podařilo za přispění politruka založit divadelní kroužek s podporou místních obyvatel. Během té doby

nastudoval čtyři hry, které s úspěchem hráli i v okolí. Po návratu z vojny se zapojil do ochotnického divadla v rodné obci. Protože tělovýchovná jednota se v té době nemohla věnovat kulturní činnosti podílel se na vzniku Divadelního souboru Osvětové besedy Sokol a tak to zůstalo až do obnovení Sokola, kam hned v roce 1990 s tímto divadelním souborem přestoupil. Tak navázal na starou tradici. Během té doby byl už vedoucím veškerého divadelního dění, začal samostatně režírovat a zároveň vytvořil řadu postav, namátkou: Radúz (Radúz a Mahulena), Miller (Úklady a láska), Soudce Kuo (Patnáct šňůr penízků), Danda (Chudák manžel), Bartolo (Lazebník Sevilský), Ostrov Afrodity, Lucerna, Paličova dcera atd.

V roce 1956 absolvoval jednoroční dálkový kurz režie, v šedesátých letech se pak zúčastnil scénografického kurzu.

V roce 1963 instaloval výstavu k 75. výročí založení spolku. Od starých ochotníků získal a tak zachránil pro divadelní archiv mnoho cenných dokumentů, čehož si velmi cenil.

Byl velice rád, že během jeho vedení spolku nedošlo k likvidaci divadla, podařilo se ho i přes všechny komplikace zachovat a ještě zřídit scénu tak, aby odpovídala požadavkům souboru.

Nezapomínal ani na děti a mládež, se kterými nastudoval mnoho her. Snažil se uvádět jednu dětskou hru ročně, a tak si vychovávat své nástupce.

Loutkové divadlo nikdy neopustil a od roku 1956 udržoval Sokolské loutkové divadlo v činnosti. V roce 1998 se zúčastnil školení loutkářů sokolských souborů.

Za divadelní práci obdržel v letech 1965, 1983 a 1988 čestná uznání. V roce 2004 obdržel ocenění se Zlatým odznakem Josefa Kajetána Tyla za celoživotní práci v oblasti zásluh za ochotnické divadlo.

Vratislav Ouhrabka zemřel dne 4.2.2009.

<http://www.obecbozkov.cz/>

KUK na DS Vojan Desná

První zmínku o vzniku ochotnického spolku v Desné nacházíme v historických pramenech z roku 1874. Jaké hry a kde se představení konala není bohužel známo. Čas plynul, měnily se politické poměry, Češi a Slováci se dočkali vlastní republiky, pak se pro změnu dočkali Němci obsazení tohoto území Hitlerem. Bohudíky, přišel rok 1945, válka skončila, lidé si oddychli. Přestože v té době bylo českých obyvatel žalostně málo, v nastalé euforii se rozhodli založit divadelní spolek a nastudovat hru. Duší všeho toho dění byl Josef Lukeš, zakladatel, herec, režisér... Již na podzim oznamovaly plakáty v Desné a okolí, že: **„Na vědomost se dává, že dne 7. listopadu 1945 ve 20 hod. v hotelu Sklář v Dolním Polubném zahraje český ochotnický spolek VOJAN veseloherní frašku Kamila Nováka KONTROLOR ZAJÍČEK v režii Josefa Lukeše.** Byla to velká událost pro celé Tanvaldsko, slyšet z jeviště českou řeč.

Divadelní spolek VOJAN byl založen 1. října 1945 při tělovýchovné jednotě Sokol v Dolním Polubném. Ačkoliv podmínky pro ochotnickou činnost nebyly vždy růžové, byli ochotníci v celé historii našeho spolku, až do dnešních dnů, nejpilnější, protože v letech 1947 a 1948 nastudovali a uvedli po čtyřech představeních ročně.

Rok 1948 samozřejmě zasáhl i do činnosti našeho spolku, proto nemůžeme toto období opomenout. 13. dubna 1948 se ruší název „Divadelní spolek Vojan při tělovýchovné jednotě v Dolním Polubném“. Od tohoto data se stává součástí Závodního klubu Jabloneckých skláren, jméno Vojan si však i nadále ponechává. Tím odpadlo hodně finančních nesnází, neboť podniková dotace kryla výdaje na kulisy, knihy, půjčované za divadelní kostýmy a další. Neméně důležité bylo i to, že prostory šaten a sálu byly přednostně k dispozici divadelnímu kroužku. Však to také náležitě zúročil! Jen namátkou si můžeme připomenout některé úspěšné hry, jako veselohra od neznámého autora „Zlatý liják“, drama J. Hory „Bártova pomsta“ nebo hru F. Kožíka „Přátelství“. Zde se poprvé objevil Adolf Šanda, který se stal na plných dvanáct let režisérem. Pod jeho vedením hodnota uváděných her značně stoupla, neboť odmítal laciné a bezvýznamné autory a hry. Vyžadoval od herců nejlepší výkony a také je z nich dokázal vydolovat. Za dobu jeho působení se zde hrávaly hry autorů jako: Moliere, Goldoni, Gogol, Mahen, Drda...

Začátkem šedesátých let začala přestavba celého objektu Sklář. Vše se upravovalo, vše zkrásnělo. Pro ochotnické následovníky však vznikla nenahraditelná škoda v tom, že byl zničen či rozkraden veškerý materiálový fundus na jevišti i v šatnách.

Po velkolepé přestavbě se v mohlo opět začít hrát. Zpočátku nebyl nikdo, kdo by byl ochoten zahájit činnost spolku, až v roce 1972 nastoupil do Jabloneckých skláren JUDr. V. Ráliš. Pod jeho vedením mohli diváci vidět např. hru od slovenského autora Igora Rusňáka „Lišky, dobrou noc“, veselohru italského autora Aldo de Benedetti „Jelen v laguně“, či drama B. Brechta „Pušky paní Carrerové“

Jako další neopomenutelný režisér se zapsal Štefan Pustai, pod jehož vedením soubor nastudoval např. hru Šůva, Jelen v laguně, Silvestr, Třináct vůní nebo pro dětské diváky Líná strašidla, Hloupý Honza, Jak rozesmát princeznu, Ženich pro čertici a další.

V roce 2004 po několikaletém odmlčení se zasloužil o oživení činnosti souboru a to hrou složenou z několika monologů a jednoho dialogu. Tato hra od Aldo Nikolaje (původní název Šestkrát do černého) byla natolik úspěšná, že s ní soubor postoupil až do národního kola na Krakonošův divadelní podzim.

Soubor se také podílel na vzniku oblastní přehlídky her pro děti „O Desenského medvěda“. Festival se později změnil z původního zaměření „dospělí hrají dětem“ na

nynější podobu „děti hrají dětem“. Když Vojan slavil své šedesáté narozeniny, mezi gratulanty byli již nejmenší herečtí nástupci ze souboru Strčprstkrzkrk, pod vedením Vlad'ky Slavíkové, nyní Koďouskové, který k Vojanu již neodmyslitelně patří. Malí herci svůj mateřský soubor vzorně reprezentují, vždyť jen hlavní ceny (ohromného medvěda) z Desenské přehlídky mají hned tři!

<http://www.amaterskedivadlo.cz/main.php?data=soubor&id=2528>

KUK na DS FRK Nová Ves nad Popelkou

Bylo nebylo jedno krásné velké jeviště. Bylo moc smutné, protože vzpomínalo, jak se po něm procházeli králové, princezny, řádili čerti a čarodějnice, podupávali tanečníci, hudba hrála a bylo veselo.

Jednoho krásného jarního večera se po dlouhých patnácti letech rozsvítily reflektory, přišli herci a začali zkoušet divadelní hru. Teď s odstupem času vidíme vše idylicky, jako vše, na co se vzpomíná. Ale nebyla to tak snadná cesta. Z mnoha různých příčin, které neznám tak, abych o nich mohla mluvit, skončila činnost Divadelního spolku Slovan v Nové Vsi nad Popelkou v roce 1990.

S myšlenkou začít znova jsem koketovala dlouho. Když jsem po prvním nesmělém rozhovoru s paní starostkou Marií Kynčlovou zjistila, že můj sen se možná uskuteční, vrhla jsem se do práce. Začali jsme vybírat hru a hledat herce. Paní starostka nás vzala pod obecní křídla, čímž nám odpadla velká starost.

Divadelní hru Holgera Eckerta Mrtvý přišel na návštěvu jsme zvolili proto, že nepotřebovala velký počet herců. Zároveň s pilným zkoušením jsem začala obcházet sponzory, abychom měli něco do začátku. Z obecního rozpočtu jsme dostali 3000,-Kč. Od sponzorů 12 300,-Kč. Začali jsme se zabývat názvem našeho souboru. Dlouho jsme se dohadovali, vymýšleli, až zvítězil nápad dát název po předchozích režisérech. Tak vznikl Divadelní soubor Frk při školské a kulturní komisi v Nové Vsi nad Popelkou.

Vrhali jsme se s takovým nadšením do práce, že jsme se ze zkoušek vraceli až před půlnocí. Ráno v pět hodin vstávat do práce se moc nechťelo. Byla to nádhera, všichni se snažili, měli spousty nápadů. Hru jsme si upravili a přizpůsobili dnešní době. Také jsme pracovali na scéně.

Rozhodli jsme se pro reálnou scénu. Okno, paravan a bar nám pomohli dát dohromady Pavel Špidlen a Milek Fišar. Protože mají všichni členové mnoho aktivit a náročná zaměstnání, nebylo vždy lehké dát zkoušku dohromady. Byla to od všech velká oběť. Stanovili jsme datum premiéry na 5. listopadu 2005. Dala jsem tisknout plakáty. Pozvali jsme si fotografa Milana Otmara, který udělal fotky na vysoké úrovni. Psala jsem články do lomnických novin, pojizerských listů. Rozvážela plakáty po širokém okolí, zadala hlášení v rozhlase o našem představení. Do každé domácnosti v naší Vsi přišla pozvánka do divadla. Na naše představení jsem pozvala zástupce z deseti ochotnických souborů z okolí. Vstoupili jsme do Svazu českých ochotnických souborů Jizerské oblasti. Pozvali jsme na naše představení také všechny sponzory a připravili pohoštění. Na premiéru jsme připravili výstavu fotografií z divadelních představení za posledních dvacet let. Byla to mravenčí práce. Některé fotografie zapůjčili bývalí členové DS Slovan. Na tři velké panely jsme rozmístili fotografie s názvem hry a datem premiéry. Panely jsme dali do předsálí, kde jsme zároveň naaranžovali malou výstavu kostýmů, které tak dlouho čekaly až je někdo opráší.

Už je to tu! Lidé se scházejí, sál se zaplňuje. NESTAČÍ připravená místa, musí se přidávat židle, aby si přes tři sta diváků mělo kam sednout! Za oponou vrcholí napětí. Herci si tisknou ruce a objímají se! Zhasíná sál. Šum se utiňuje, na oponu míří reflektory do jejíchž světél přichází paní starostka Marie Kynčlová, režisérka Ivana Nosková, autor hudby Miroslav Pěnička, autorka bookletu k cd a plakátu Nataša Kalousková. Všichni vítají diváky a společně pokřtí cd vydané k této premiéře.

Zazní první tóny hudby, otvírá se opona a začíná se psát nová historie

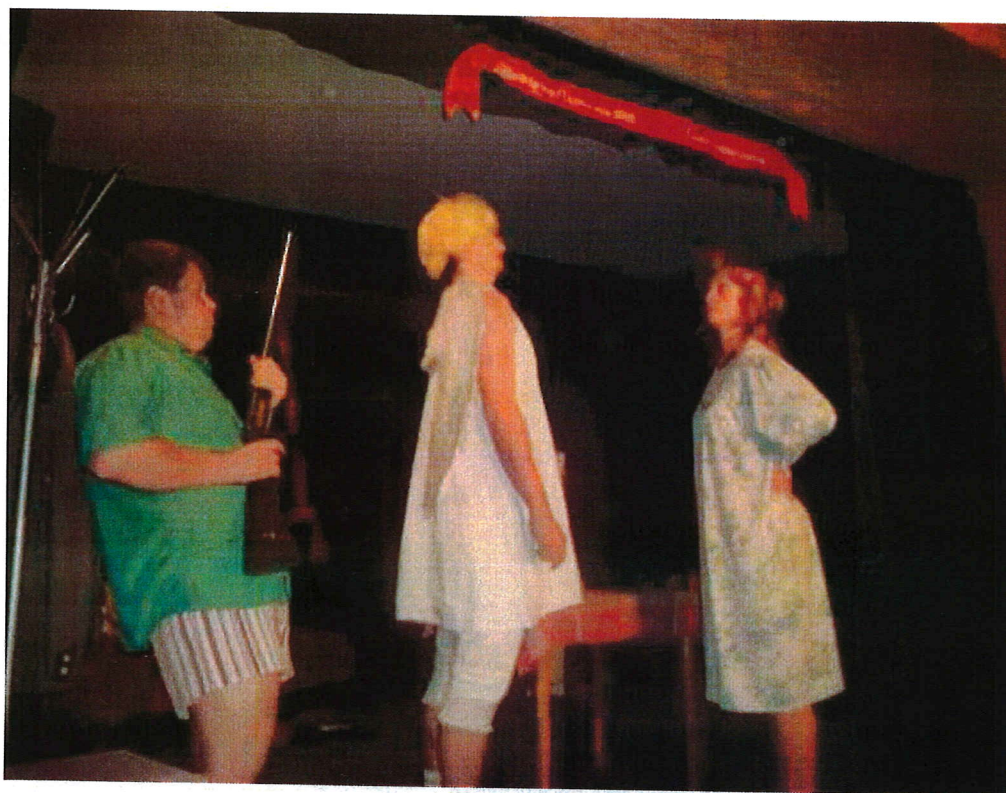
Divadelního souboru FRK v Nové vsi nad Popelkou.

Ivana Nosková

Divadelní a kulturní spolek **Jizeran** byl znovu založen před 11 lety a za tu dobu spolek organizuje nejen divadelní, ale i kulturní, společenskou a sportovní činnost v naší malé obci se 73 obyvateli.

Pro poměrně bohatou a různorodou činnost a pracovní vytíženost jednotlivých členů spolku se nám daří nacvičit jednu hru za dva roky. Herci se ale na nové představení těší a není to jednoduché najít

takovou hru, která se ochotníkům líbí a je jim šitá, jak se říká „na tělo“. Taky je důležité aby si zahráli všichni členové spolku, protože si nedovedu představit říci některým : „Nezbyla na tebe role,,.

je vedeme pouze okrajově a oni si vytváří roli, kterou chtějí hrát, ve které vlastně ani nehrajou, ve které se našli a jsou přirození.

Ne vždy se tento záměr podaří, ale velice pěkné herecké výkony Ludvíka Myslivečka, Anděla, Poldinky i doktora Uhla nám dávají za pravdu, že jsme se dali správnou cestou.

Za spolek Jizeran Marta a Jiří Franzovi

KUK na RÁDOBYDIVADLO Klapý

Rádobydivadlo Klapý bylo založeno na podzim v roce 1986. U jeho zrodu stál Ladislav Valeš (režisér a vedoucí souboru) a Ing. Vladislav Kašpar. První představení se uskutečnilo 12. ledna 1987 v Lovosicích a to hra Jana Tetzera Zeď. Do té doby soubor, který si dal do vínku název Rádobydivadlo netušil, že nastartuje poměrně úspěšnou cestu mezi přední amatérské soubory v republice (11x účast na Jiráskově Hronovu). K nejúspěšnějším představením patří Zeď, Divadlo za časů Nerona a Seneky, Vrháči nožů, Tři nány co si neuměly koupit lístek do Moskvy, Hory se

připravují k porodu, Ukrutný Lorco koridou voníš, P.G. aneb romantický příběh, A Ježíšek už dávno..., O svatém Jáně..., Taková podivná kombinace citů, Equus, Liz a Betty. Režisér Ladislav Valeš (7.5.1950) začal s divadlem poměrně pozdě, až v roce 1983, kdy byl angažován jako herec do Scény Libochovice. O rok později s tím samým souborem už jako režisér nastudoval hru Vladimíra Párala, Horanského a Róna generální zázrak. O rok později další úspěšný titul a to Ostře sledované vlaky. Soubor sklízí úspěchy nejen v Čechách, ale i v

zahraničí, tedy v Evropě, kde už (do r.2007) vystoupilo 14x na nejruznějších mezinárodních festivalech. Například na přehlídce amatérských souborů konaném ve dnech 10. – 13. srpna 1995 s názvem "Volge Daamipaevad 95" v překladu "Bílá paní 95" v Estonském Haapsalu, převzal vedoucí souboru L. Valeš cenu za originální zpracování klasického díla. Ve Španělsku bodoval soubor ve dnech 5. – 11. září na festivalu s názvem El Pati, což znamená otevřený prostor, mezi 16 soubory z ostatních zemí, hrou "Ukrutný Lorco koridou voníš". V březnu roku 1997 se soubor zúčastnil festivalu Wintrův Rakovník

hrou "Romantický příběh". V r.1999 "A Ježíšek už dávno...", účast na festivalu a dílně divadla pro děti FEMAD 1999 v Libicích nad Cidlinou, kde soubor získal obdiv poroty a malých diváků. Stejně dopadl i na 69. ročníku festivalu Jiráskův Hronov. "Byl to krásný pocit. Když jsme vycházeli z divadla, několik desítek lidí nám udělalo špalír a poplácávali nás po zádech. Něco takového jsem ještě nezažil", vzpomíná na hronovskou atmosféru třináctiletý Pavel Šíp, který ve hře ztvárnil titulní roli Alexandra.

DS Krakonoš Vysoké n/J

Divadelní spolek ve Vysokém nad Jizerou je ochotnickým spolkem, jehož vznik se datuje do roku 1786. Je tedy nejstarším nepřetržitě fungujícím ochotnickým divadlem v republice. Snad největší přestávka v historii vysockého divadla vznikla v důsledku požáru města 29. července 1834, při němž shořely i divadelní prostory v budově tehdejší radnice. O necelé dva roky později byla však divadelní činnost obnovena. V současné době má divadelní spolek přibližně 110 členů.

ds-krakonos.iol.cz

Nepočítáme-li zájezdová představení obou scén (tj. "velkého divadla" a loutek) sehraje na domácím jevišti ročně okolo 10 představení z toho 2 až 3 premiérová. **Loutková scéna** hraje do roka zhruba 10 krát. Největší divadelní akcí je však již od roku 1971 Národní přehlídka venkovských divadelních souborů **Krakonošův divadelní podzim**, jehož hlavním spolupořadatelem je právě vysocký divadelní spolek.

DS Havlíček Zákupy

Divadelní spolek „Havlíček“ Zákupy je nejstarším českým ochotnickým spolkem na Českolipsku. Už 23. června 1923 byl založen divadelní odbor Národní jednoty severočeské v Zákupích. Na něj zákupský „Havlíček“ jako samostatné občanské sdružení navazuje. Kromě naší hlavní činnosti: inscenací pro dospělé i děti realizujeme pravidelně "živé betlémy", mikulášské nadílky a další příležitostné kostýmované akce.

DS Scéna Libochovice

"Kmotrem Scény byl Josef Kopta. Libochovický rodák, dramatik, spisovatel a také legionář. Premiéra jeho hry Revoluce roku 1925 v Národním divadle byla impulsem k jejímu libochovickému nastudování, jehož se ujalo několik desítek nadšenců působících do té doby v několika libochovických ochotnických spolcích. Společně, pod vedením režiséra Emanuela Jiráka, nastudovali a několikrát reprízovali Koptovu Revoluci a to nejen v Libochovicích. A jelikož se sešlo mnoho pro divadlo zapálených lidí a všem přišlo líto s koncem uvádění Revoluce ukončit i tak slibně započatou práci a rozpustit vzniklý kolektiv, vznikla Scéna“.

(Jaromír Tlustý)

Označení účastníků 19. JDJ 2009

Porota:	zlatá
DS SOKOL Bozkov:	tmavě modrá
DS Scéna Libochovice:	světle modrá
Rádobydivadlo Klapý:	fialová
DS Frk Nová Ves n. Popelkou :	oranžová
DS Krakonoš Vysoké n.J.:	žlutá
DS Havlíček Zákupy:	bílá
DS Vojan Desná v J.h.	lososová
KaDS Jizeran Rakousy	růžová
Seminaristé:	červená
Pořadatelé + DS Josefův Důl:	stříbrná

Letos u nás podruhé *Pavel Harvánek*.

Věčně usměvavý pán s brýlemi *Rudolf Felzmann*.

Naprosto distingovaný, gentleman, s prošeďivými vousy, občas se tváří přísně *Jiří Hraše*.

Pohyblivý světlolvasý pán, neustále sledující okolní dění bystrým okem *Jaroslav Kejzlar*.

Páni porotci, buďte vítáni v „pupku Jizerských hor“, mějte trpělivost a porozumění pro méně zkušené ochotníky a laskavým slovem sdělte své soudy!

Pozvánka na výstavu

Malované opony

V průběhu budování expozic Muzea českého amatérského divadla v Miletíně si autoři uvědomili, jaký půvab mají opony českých divadel a divadelních sálů. Výstava vznikla výběrem z rozsáhlého dokumentačního materiálu o malovaných oponách shromážděných pro Databázi českého amatérského divadla. Soubor reprodukcí padesáti opon autoři uspořádali do putovní výstavy a nabídli ji pořadatelům festivalů, přehlídek a nejrůznějším kulturním zařízením. Putovní výstavu mohli v roce 2008 shlédnout diváci přehlídek a výstav v Liberci, Červeném Kostelci, Prachaticích, Boleradicích, Kadani, Libochovicích, Praze, Hronově, Hustopeči, České Lípě. Tentokrát ji můžou ve dnech 8.5. – 10.5.2009 shlédnout i návštěvníci JDJ 2009.

(<http://www.amaterskedivadlo.cz>)

Ubytování DS při JDJ 2009

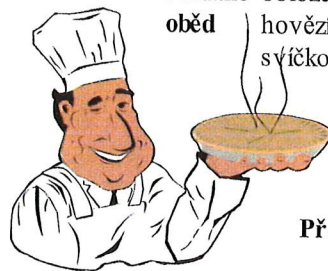
Penzion Mája	Libochovice, Nová Ves, Klapý
Penzion Evelin	Poniklá
Manželé Skřivanovi	Zákupy

Rozborové semináře

8.5.2009	13:30 – 15:00 hod (Desná, Vysoké n. J.)
9.5.2009	13:30 – 15:30 hod (Bozkov, Nová Ves n. P., Libochovice)
10.5.2009	13:00 – 15:15 hod (Zákupy, Klapý, Rakousy)

Jídelní lístek JDJ 2009 8.5. – 10.5.2009

PÁTEK:	večeře	pečené kuřecí stehno, dušená rýže, čaj
SOBOTA:	snídaně	obložený salámový talíř, zelenina, pečivo, čaj
	oběd	hovězí vývar se zeleninou, játrová rýže kuřecí rarášek (naložené maso v těstíčku – smažené), brambory, zeleninová obloha, minerálka
	večeře	vepřové na žampionech, dušená rýže, čaj
NEDĚLE:	snídaně	obložený sýrový talíř, zelenina, pečivo, čaj
	oběd	hovězí vývar se zeleninou a nudlemi sýčková na smetaně, houskový knedlík, čaj

Ceny:	snídaně	45,- Kč
	oběd	70,- Kč
	večeře	55,- Kč

Přejeme všem strážníkům dobrou chuť !

Dovolujeme si Vás upozornit, že semináře vedené odbornou porotou jsou **povinné**. Při tomto setkání se seznámíte s míněním poroty, která s Vámi rozebere nejen Vaše herecké výkony, ale třeba i výběr hry, hudby, režijní vedení, technické provedení apod. Samozřejmě i Vy se k uvedenému vyjádříte. Tyto odborné semináře jsou důležité pro další zásluhnou práci nás ochotníků, máme tak jedinečnou příležitost porovnat naše amatérské snažení s názory profesionálů.

Dále Vás žádáme, **abyste byli dochvilní a dodržovali časový harmonogram začátků představení** a seminářů i při stravování. Rovněž tak žádáme všechny návštěvníky divadla o **klid** během divadelních představení a rozborových seminářů. Přejeme hodně štěstí a divadelní „zlomte vaz“ Organizátoři JDJ.